

ערב טוב!

אחרי כל התשבוחות, כדי לסיים טיול באווירה חיובית, אני רוצה לשים הדברים כהוויתם.

טיול מאכזב פשוט ואמיתי מאכזב.

שלושה גורמים מרכזיים עלי לציין כמאכזבים, ואשר חברו יחדיו כדי להעצים האכזבה. היתר היה בסדר גמור.

1. מזג האוויר.

2. קבוצת המשתתפים בטיול.

3. המדריך.

כולם מאכזבים.

אפרט ראשון ראשון ואחרון אחרון.

מזג האוויר - בשביל זה נסעתי לאיסלנד? בלי טיפת גשם, בלי סערה ולו הקלה ביותר, סתם ימים יפים ובהירים ולא מגוונים, בקושי קצת בוץ ובכלל לא דרכנו על מוקשי נעל, כמקובל בטיולי טבע. כדי להירטב קצת נזקקנו לשיט סביב האי Heimaey שהיה בהכנות קדחתניות לקראת ערב הופה היי.

קבוצת המשתתפים - בושא, קבוצת מעצבנים, רגועים, שקטים, בלי אקשן ובלי רכילות, בלי הסתודדויות, בלי קטילת פרסונה כזו או אחרת. משעמם!

אפילו על המושבים באוטובוס לא רבתם, מה זה צריך להיות? מעצבן. משהו קטן, פיקנטי, מגרה, לא שחררתם. מאופקים, חברותיים, סבלניים, סתם משעממים ועייפים כמו יום חמסין.

כדי לזכות במקום יוקרתי באוטובוס ולו ליום אחד, ישנתי על המדרכה ליד האוטובוס. כל הערותי על הצלחתי המסעירה זכו למבט מזלזל ואדיש. במהלך היום בו השתלטתי על הכסא היוקרתי, חשבתני בעצירות לרדת עם הכסא. ואתם כלום. רגועים, עולים ויורדים ומציעים זה לזה ביסקויט או סוכריה. המדריך מדבר, מיד משתתקים. מה זה צריך להיות? קשובים. ממתי אנו קשובים כאשר האחר מדבר? בושא, מעצבן.

המדריך - ואי ואי המדריך! מאיפה נפל עלינו מדריך כזה. מתכונן, משתדל, סבלני, חייכן, סתם משרה אווירה חיובית. משעמם!

עונה לכל פניה, אפילו לשניים בו זמנית. סופרמן. פעם אחת שיפנה קרציה מתעניינת לכל הרוחות לא. פעם אחת שייפול עם שאלה מביכה לא. פעם אחת שיגמור משפט לפני שהמנוע נכבה וגם המיקרופון לא! תגידו אתם, זה טיול, זו חופשה, זה בילוי? איזה חוויות אני לוקח איתי הביתה? במקום התפרצויות זעם בין המשתתפים, בין מקופחים ושתלטנים, בין טובים ורעים, מה שמענו? כאן מתפרץ הר געש ושם מתפרץ גייזר. טיול מעצבן ומשעמם.

בדרך כלל כאשר אתה לובש מכנסי גיינס מספר ימים הם קצת מתרחבים. בטיול הזה אפילו המכנסיים עיצבנו, הם התכווצו. שומו שמים והאזיני ארץ, מה אספר לנכדי שראיתי גיזרים, לבה, אדמה ואבנים רותחות. נופים עוצרי נשימה, ימים מלאים ועמוסים לעייפה, הרי געש ועוד ועוד. מה הם יגידו, סבא משעמם ומעצבן.

נזכרתי - מדריך שמתחיל את היום עם שיר בקולו הצרוד של סצמו (לואי ארמסטרונג) ואחריו צליל פעמונים בשיר של אחינועם ניני, וגם מקריא לנו סיפורים עם מוסר השכל. מצטער מאוד, כך לא מתחילים יום. רוטנים, כועסים על אלה שמאחרים. ואם אין מאחרים תופסים את האחרון ומתעמרים בו מדוע הוא האחרון. משעמם, ובעיקר מאכזב.

אם מישהו לא הבין אותי כהלכה, אסיים ואומר שאשמח לראות אתכם לטיול נוסף כדי לתקן את הרושם. למשל, לפינלנד בחורף. ושיהיה משעמם ומאכזב.

נ.ב. בטיול השתתפו שני אנשים שנזקקו לעיתים להתחשבות ולסבלנות. אני מאמין שהם תרמו להתחשבות ולסבלנות ששררה בכל הקבוצה, והם בנוכחותם לימדו אותנו שיעור מעניין.

ישראל ברק
ורעייתו רותי